

Royal St. George's:

Vítejte v dějišti letošního Open



TEXT:
HELENA WOODCOCK

FOTO:
ROYAL ST. GEORGE'S

Zhruba taková výzva čeká na golfovou elitu letos v červenci, kdy se Open již po čtrnácté vrací na hřiště Royal St. George's do hrabství Kent v jihovýchodní Anglii. Naposledy sem nejstarší golfový major zavítal v roce 2003 a prastarý links tehdy podrobil profesionály velmi náročnému testu.

Snad nikdo by o tom nedokázal vyprávět lépe než bývalá světová jednička Tiger Woods. Jeho úvodní drajv tenkrát zmizel ve vysokém rafu a stalo se nevídané, totiž že nejlepší golfista světa ztratil míček, a to hned na první jamce.

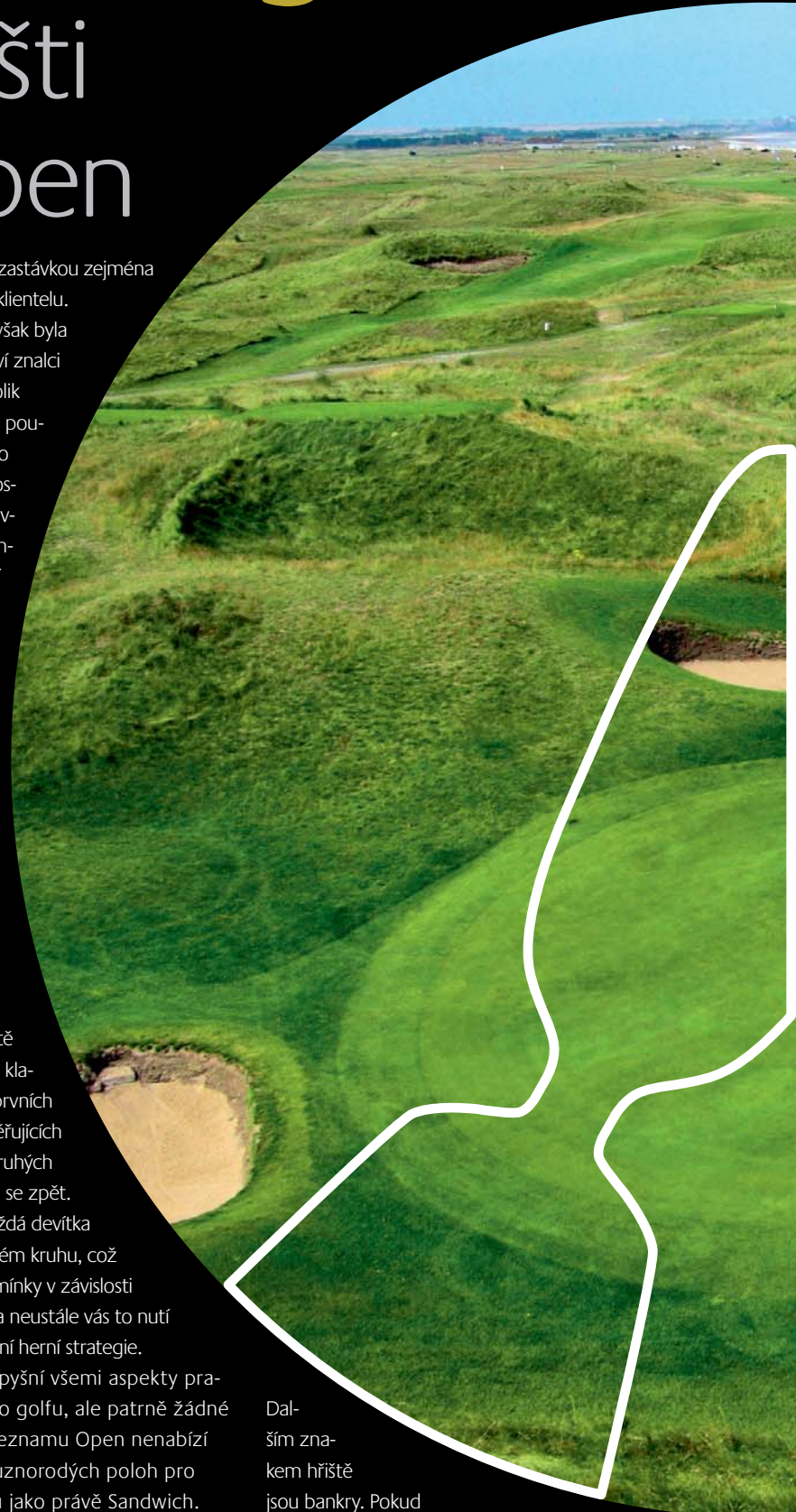
Abyste pochopili, proč si v roce 1885 skotský lékař Dr. Laidlaw Purves vybral tento kus země pro stavbu golfového hřiště, musíte se vyšplhat mírně nad terén. Ideálně k tomu poslouží vysoká písčinná duna mezi pátou a šestou jamkou. Naskytne se vám pohled na celé moře písčinných dun valících se před vámi, kam až oko dohlédne, případně až tam, kde jejich „řádění“ ukončí skutečné moře.

Nejspíš vás napoprvé napadne, že by se sem vešlo rovnou šestatřicet jamek, ale Laidlawovi jich stačilo jen osmnáct, aby kus neúrodné linkové půdy nedaleko městečka Sandwich proměnil v magnet přitahující golfové nadšence z celého světa. Výběr toho správného místa mu údajně trval celých devět let, než objevil links zasazený do dramatické mozaiky pobřeží Kentu. Purves hřiště sám navrhl s maximálním využitím ideálních přírodních podmínek, jež lokalita nabízí, doplněných o jeho vlastní architektonické prvky, které dále zvyšují herní výzvu. Zároveň založil St. George's Golf Club, který otevřel v roce 1887, a doufal, že se

stane populární zastávkou zejména pro londýnskou klientelu. Jeho očekávání však byla předčena, golfovní znalci byli hřištěm natolik uchvázeni, že se pouhých sedm let po otevření stalo hostitelem svého prvního Open Championship. Uznání o to větší, že se slavný turnaj vůbec poprvé konal na jih od skotských hranic. Roku 1902 pak král Edward VII. udělil hřišti status „royal“, čímž jen upevnil jeho pozici.

Ačkoli je Royal St. George's hřiště typu links, nemá klasickou podobu prvních devíti jamek směřujících od klubovny a druhých devíti vracejících se zpět. Místo toho je každá devítka navržena v hrubém kruhu, což mění herní podmínky v závislosti na směru větru a neustále vás to nutí k přehodnocování herní strategie. Osmnáctka se pyšní všemi aspekty pravého linkového golfového, ale patrně žádné jiné hřiště ze seznamu Open nenabízí hráčům tolik různorodých poloh pro umístění míčku jako právě Sandwich. Je to proto, že zdejší ferveje jsou kvůli svým bujným konturám nejhůře dosažitelné ze všech dějišť britského majoru.

Dalším znakem hřiště jsou bankry. Pokud přirovnáme bankry k minám, pak by se Royal St. George's dalo popsat jako minové pole. Bankry jsou zde hluboké,



„Ze všech hřišť, na kterých se Open hraje, musíte být na Royal St. George's nejtrpělivější. Můžete zahrát dobrý drajv, ale míček se od ferveje odrazí tak nešťastně, že skončíte v hrozně pozici. A naopak po špatném odpalu může skončit na ferveji. Na Royal St. George's zkrátka musíte být připraveni na každou eventualitu.“ Přesně to prohlásil v roce 1985 Sandy Lyle po svém triumfu na nejstarším ze všech majorů. A jeho keřík trefně dodal: „Zdejší ferveje jsou tak vlnité, jako by pod ně pohřbili slony a velryby.“



Bankry jsou zde hluboké, což dokumentuje i grín šesté jamky.

většinou s velmi úzkým průměrem, jenž znesnadňuje úspěšně míček z písku vysvobodit, a především jsou velmi chytře umístěné. Jejich pozice je navržena tak, aby

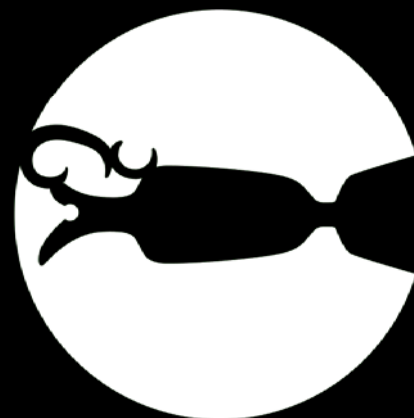
ztěžovaly tu nejpřímější cestu ke grínu, strategie risku a odměny zde tudíž funguje na sto procent. Jen s tím rozdílem, že riziko neúspěchu je pro průměrného hráče zákeřně vysoké.

Hovoříc o bankrech, je třeba zmínit, že třetí jamka, 239 yardů dlouhý par 3, nemá paradoxně ani jeden. Je tak jedinou tříparovkou na seznamu hostitelských hřišť Open Championship, kde nenajdeme jedinou písčnou nástrahu. Znesnadnit zde hráčům život totiž není více potřeba.

Fervej po obou stranách lemovaná písčnými dunami je velmi úzká a na jejím konci čeká monstrózní protáhlý grín.

Ten je zhruba ve své polovině po celé šířce předělen jakýmsi schodem svažujícím se proti směru hry. Udržet se na této zelené ploše bude od hráčů vyžadovat dokonalý odpal a notnou dávku štěstí.

Jímá-li vás při představě této jamky hrůza, vězte, že následující dvě jamky jsou ještě náročnější. Čtyřka byla před deseti lety zvolena nejobtížnější jamkou hřiště, a to bylo ještě před jejím prodloužením o celých 30 yardů. Levý dog leg s parem 4



THE OPEN CHAMPIONSHIP



ROYAL ST. GEORGE'S

Adresa: Royal St. George's Golf Club, Sandwich, Kent CT13 9PB, England

Web: www.royalstgeorges.com

Tel.: +44 (0) 1304 613 090

Email: general@royalstgeorges.com

Počet jamek: 18 | **Par:** 70

Délka (yardy): 7 211 (mistrovská) | 6 630 (soutěžní) | 6 340 (standardní)

Green fee: 150 £ (1. 1.–31. 10. 2011)

Požadovaný hendikep: 18

Užitečné informace

Open Championship:

www.opengolf.com

Ubytování a rezervace:

www.sandwichopen.co.uk

nyní měří 496 yardů a jeho poznávacím znamením jsou dva obrovské bankry „zdobící“



Pohled na klubovnu a k ní přiléhající terasu



Na pětce se možná vyplatí vsadit na konzervativní přístup.

svah duny, tyčící se 235 yardů před odpalištěm. V roce 2003 v jednom z nich uvízl Australan Mike Harwood a bitva o vysvobození míčku ho stála minimálně dvě rány.

Hráči budou mířit z odpaliště naslepo a snažit se poslat míček 265 yardů na dramaticky zvlněnou fervej. Navíc tu cestou na grín nalevo čekají další dva bankry. Grín na konci cesty je rovněž velmi zálužný – příliš

dlouhé příhrávky směrem doprava skončí v autu, ty směřující nalevo mohou zase uvíznout v prohlubni umístěné na této straně jamkoviště.

Pokračujeme dále na pětku. Potěšení zde hráčům poskytne nádherný výhled na pobřeží hrabství Kent, ale tím veškerá relaxace končí. Par 4 dlouhý 416 yardů bude hráče svádět k tomu, aby sáhli po drajvru, ale pokud se poučí z historie Open 2003, zjistí, že zahrát berdika se tehdy podařilo spíše při sázce na konzervativnější postup. Grín je strážěn vysokými písečnými dunami a cesta na něj vede úžinou mezi nimi. Aby byla celá situace ještě komplikovanější, jsou v úžině umístěny dva bankry a před ní další tři. Fervej se navíc svažuje tak, aby i úspěšné odpaly svedla do písku. Rada profesionálů zní: zahrajte železo z odpaliště, vyhněte se bezpečně

140. Open – Tentokrát u Svatého Jiří

Loni se British Open – raději říkejme jen Open, Britové jsou na to citliví – konalo u Svatého Ondřeje (St. Andrews), letos bude u Svatého Jiří (St. George's), na královském hřišti v hrabství Kent. Kdo se po fervejích místního Royal Golf Club prošel, ví, proč zrovna tady. Ráj golfistova srdce. Ale napřed ho musíte najít!

TEXT: IVO DOUŠEK

Cože, tady? To nemůže být pravda. Tady že by měl být major turnaj? Už jen jak to zní: Sandwich. Tady se čas zastavil. S ním se zastavili i lidé. V úzkých uličkách pěti-sícového městečka, asi dvě hodiny autem od Londýna, skoro nepotkáte živáčka. Pořádat tady takovou událost zní naprosto groteskně.

Hledáte hřiště – není koho se zeptat. Když se chcete ubytovat, objednáte si byt: o nám známé hotelové kultuře tady jen slyšeli, ale nepronikla sem. Dělalj to i golfové superhvězdy.

Hrabství Kent bývá nazýváno zahradou Anglie. O tu zahradu místní pečují

pomocí mnoha rituálů. Skoro žádný provoz, podřimující městečka a vesnice. Ale také víc než sto golfových hřišť!

V Sandwichi můžete kroužit kolem dokola a hledat „královské“ cedule, vlevo, vpravo, dokola a zase zpátky. Už jste viděli každý kousek městečka s výjimkou golfového klubu dvakrát. Dotaz u benzínky pomůže,



hřiště, na levé straně je velmi nebezpečný hluboký raf a zhruba po 330 yardech křížuje fervej potůček zvaný Suez. Svě o této jamce ví také Bernhard Langer, který tu v roce 1993 skončil v autu a musel se rozloučit s nadějami na titul vítěze Open.

Golf Club of St. Andrews (R&A), jehož představitelé oznámili vedení hřiště, že bude hostitelem Open, již před pěti lety. Na požadované změny tak bylo moře času. Konkrétně došlo k prodloužení ze 7 106 na 7 211 yardů a na jamkách číslo 3, 6, 7, 9

Obvykle jsou pětipary měřící okolo 550 yardů pro profesionální hráče snadnou šancí na birdie, ale na zdejších linksu to zjevně neplatí.

bankrům nalevo a pak svou přihrávkou směřujte přes písečné duny na poměrně přímočarý grín.

Společné rysy s pátou jamkou má i čtyřparová osmička, kde se hráči opět musí vypořádat s úzkým přístupem k jamkovišti, které je navíc doslova utopené mezi dunami. Grín chrání dva miskovitě bankry nalevo i napravo, ke všemu se svažuje od středu směrem ven.

Třináctá jamka je hotové minové pole s devíti bankry rozestými po ferveji a následuje čtrnáctka, považovaná za nejslavnější jamku celé osmnáctky. Obvykle jsou pětipary měřící okolo 550 yardů pro profesionální hráče snadnou šancí na birdie, ale na zdejších linksu to zjevně neplatí. Celá řada faktorů znesnadňuje úvodní drajv – po pravé straně vede hranice

Mohli bychom pokračovat dále, protože na Royal St. George's zkrátka žádné laciné jamky nejsou. Uhrát zde dobré skóre je vážně úspěch a žádnou ránu nelze považovat za samozřejmou.

Přípravy na golfový turnaj roku nyní finišují za bedlivého dozoru Royal and Ancient

a 15 vznikla nová odpaliště. Ta hřiště nejen prodloužila, ale zároveň mírně změnila úhel hry některých jamek. Například odpaliště devítky (par 4, 410 yardů) posunuli dozadu a doleva, takže vytvořili ještě výraznější dog-leg. Některé z fervejí získaly nové kontury, na několika jamkách „umírnili“ raf.



Ani se nechce věřit, že podél ferveje třinácté jamky je rozseto devět bankrů!

a až sto metrů od hřiště je ta spásná cedule: království golfu. Později zjistíte, že klub neumístil žádné směrovky zcela záměrně: co bylo, to má zůstat – a nic navíc.

Další šok – malé parkoviště, stejně rozměrná klubovna, pro shop, který by se uplatnil jako převlékácká kabinka v proshopech obvyklých rozměrů. Nikde nikdo. Žádný ruch jako ve skotských velkoklubech, žádné sročení čtyř flajtů na startu. Divoká dunová krajina, v pozadí atomová elektrárna Dungeness, žádný hráč, žádný caddiemaster, startér, nikdo.

Konečně hlas: „May I help you?“ (Můžu vám pomoci?) Ale to nebylo „to je dobře, že jste se sem vydali,

vítejte“ – spíš to znělo jako „co tady probiha kdo dělá? Turisté tady nejsou vítáni. „Na neshledanou!“

Takhle to vypadalo vloni na podzim. A pokračovalo to: Můžeme vidět prostory pro členy? Ne. Snídaně? Ne. Mobil? Ne. Krátké kalhoty? Něco takového existuje? Přesto pronikla čtveřice novinářů do sekretariátu. 140 liber – to je na Anglii docela pálnka. Včetně té pohostinnosti. Ale hřiště – jak se ukázalo – stojí za každé penny z té sumy.

Na prvním odpališti můžete udělat třeba 174 cvičných švihů, široko daleko žádný další flajt. Chybí tady cedule s veselými obrázky bankrů, vodních překážek a délkovými údaji – místo ní jen cedulka

s délkou jamky: podle známek eroze je tady už od založení klubu.

Když netrefíte fervej, nemusíte míček ani hledat. Tráva po kolena míčky nevydává. Ale ty ferveje... a ty bezešvé přechody na skvěle tvarované gríny... a ta kreativita, se kterou tvůrce poskládal jamky do nečekaných a velice neobvyklých tvarů... zajímavé, co všechno se dá v takové na první pohled monotónní krajině vymyslet.

Dobrodružství jamka za jamkou. Dvojka dogleg ostře do kopce, trojka par tři s extrémně obtížným přístupem na malý grín. Čtyřka – nejtěžší, je potřeba monstrdrajv, abyste se dostali přes největší a nejhlubší bankr, který kdo kdy viděl v dopadové zóně: většině hráčů se to



Monstrózní protáhlý grín na trojce, jediné jamce, kde nenarazíte na písek.



Poznávacím znamením hřiště jsou bankry, které chrání i grín šestnácté jamky.

Největší změnou prošla patrně osmnáctka, kde bylo snahou více odměnit přesnost. Fervej na pravé straně rozšířili tak, aby poskytovala prostornější místo pro dopad míčku, a přidali i dva nové bankry, které mají povzbuzovat hráče, aby pálili doprava. Nicméně hra z pravé strany je výrazně obtížnější, neboť pravou přední stranu grínu chrání bankr.

Royal St. George's golfově špičce chystá opravdovou zkoušku, jejíž nároky může umocnit případná nepřízeň počasí, zejména pak silný vítr. Zázemí hráčům, oficiálním hostům a partnerům poskytne starobylá klubovna, jež je doslova napěchovaná golfovou historií.

Procházíte-li hlavní chodbou směrem do kuřáckého salonku, míváte portréty předešlých kapitánů klubu i portréty vítězů Open Championship a cítíte se, jako byste cestovali časem do minulosti. Tento pocit umocňují také stará pravidla tradičního pánského klubu – například po 11. hodině dopolední se v klubovně ve formálních místnostech vyžaduje sako a kravata.

Snack bar s terasou poskytuje ideální místo pro lehký oběd venku a má i uvolněnější dress code.

Plánujete-li se po Open vypravit na Royal St. George's, potěší vás, že návštěvníci jsou zde vítáni od pondělí do pátku s tím, že hlavním návštěvnickým dnem je úterý. Za green fee zaplatíte 150 liber. ■

podají jen „téměř“. Na hraně je tráva po kolena a hrozí volný pád hluboko dolů do písku.

Z dalších jamek je skvělý výhled na moře, ale ten vítr! Typické linkové jamky jedna za druhou, podél moře, nahoru dolů, extrémně úzké ferveje. Nejpozději tady si hřiště zamilujete, zajímavější a napínavější než St. Andrews, Carnoustie a Kingsbarns dohromady. Tady se vám chce zůstat, chodit jamky znovu a znovu, křičet, jak milujete golf.

Zlý strážce se objeví na maršálské bugině a celý rudý zlostí vám vysvětlí, že v pondělí se tady čtyřmi míči nehraje. Ale ani ve středu, čtvrtek, pátek, ani v sobotu a v neděli. Je to dovoleno jen v úterý,

podle staré tradice si v úterý smí každý hrát svůj míček.

Když budete argumentovat, že na celém hřišti hraje kromě vás jen jeden další flajt, rozčílíte strážce hřiště ještě víc. Nestačí, když vysvětlíte, že to byla neznalost, nikoliv dlouho dopředu plánovaný atentát na místní zvyklosti.

Maršál posléze odjede, nejspíš zapsat ten strašný flajt do kroniky skandálů, ale ještě předtím přinutí čtveřici rozdělit se na dvě dvojice! Ovšem další skvělé jamky dají na jeho vybrané chování a požadavky zapomenout.

Čtrnáctka je signature hole: dlouhý pětipar, kvůli autu dost mastný. Ale kdo se projde po této louce, pochopí, jak je možné, že St. George's bylo už 13krát

dějištěm British Open (a jen 3krát byl vítěz pod par), proč tady proběhlo první Open mimo Skotsko (1894) a proč se zrovna tohle hřiště stalo románovou předlohou pro Goldfingera.

A další vypečené jamky. Na tříparové šestnáctce si položíte otázku, jestli ten grín už někdy někdo trefil – osm bankrů dokola, třístupňový grín. I tady se dá prohrát Open, Thomas Björn by vám to dosvědčil.

6630 kouzelných yardů končí. Tady si někdo zatančí radostný taneček, jinému se chce plakat nebo rovnou zavýt žalem, že se sem vrátí až kdoví kdy, jestli vůbec. A tomu nerudnému strážci pořádku se dá jen závidět – má ráj přímo před nosem! ■

(ZROJ: ČASOPIS GOLF)